

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 24 Ročník XVII

6. prosince 2020

**„Hle, Hospodin přijde a všichni jeho svatí s ním;
a v ten den zazáří veliké světlo.“**

(Zach 14,5.7)

Draží bratři a sestry, milí farníci!

...Už aby to bylo! ...Co? To, co předpověděl prorok Zachariáš, jak čteme shora. To jako aby byl již konec světa? No ano, přece kdekdo dnes říká: Co je to za dobu, kdy bude konec, to snad není možné... atp. Jistěže tím nemyslí konec světa, chtějí, aby pominuly věci, které nám komplikují život. A nebude právě konec světa řešením – totiž ukončením všeho, co zmotal ďábel a čemu my sami mnohdy pomáháme svými hříchy a malou odvahou být Ježíšovými učedníky, kteří by se od Něj naučili, jak žít v tomto světě coby Boží děti? ...No, ale když ono zase není vše tak špatné – když mamka uvaří dobrou svíčkovou, když si dáme večer vínko a pustíme oblíbený film s Belmondem, nebo veselé písničky... Takže s tím koncem světa bych počkal, no ne? Jo, jo, co my vlastně chceme? Pohoršujeme se nad světem a na druhé straně se jej držíme jak blechy kožichu. Být křesťanem znamená najít stabilitu uprostřed světa zmítajícího se v křečích smíchu, nedorozumění, násilí, bolesti a bídy. Tak co? Jako co? No, jak to bude s tvou vírou? Do kostela ještě chodím... Ano, ale já se ptám na tvou víru, na tvoji stabilitu tak důležitou nejen pro tebe, důležitou pro tvou rodinu, pro farnost, pro církev a vlastně pro svět! Nestabilních lidí přibývá a tak je třeba se rozhodnout, co bude se zbyvajícím časem mého života, jaký bude... (?)

Od jednoho mladého katolíka jsem dostal před pár dny SMS: „Drazí, za chvíli podstupuji transplantaci srdce, moc prosím o modlitbu, děkuji...“ Několik let čekal na vhodného dárce. A pak to jde rychle, šup na stůl a Pánu Bohu poručeno... Je zvláštní dostat srdce někoho jiného. Kdo to byl, jak asi žil, jak miloval a nenáviděl? Bůh se stal člověkem skrze Pannu Marii, přijal od ní tělo a tím i srdce. Srdce nezatížené hříchem, jak to sám Bůh zařídil. A říká: „Učte se ode mě!“ Máme advent, čas ztišení před svátkem Ježíšova narození. Tak přemýšlejme.

Pater Petr

Papež František: Srdcem poslání církve je modlitba

Světová síť modlitby s papežem zveřejnila modlitební úmysl na měsíc prosinec, který vybízí k životu v modlitbě: „Srdcem poslání církve je modlitba. Modlitba je klíčem, abychom mohli vstoupit do dialogu s Otcem. Pokaždé, když čteme malý úryvek z evangelia, nasloucháme Ježíši, který k nám promlouvá. Mluvíme s Ježíšem. Nasloucháme Ježíši a odpovídáme. A toto je modlitba. Modlitbou proměňujeme skutečnost. A proměňujeme svá srdce. Naše srdce se proměňuje, když se modlí. Můžeme dělat mnoho věcí, avšak bez modlitby to nefunguje. Modleme se, aby se náš vztah k Ježíši Kristu sytil Božím slovem a životem modlitby. V tichosti se všichni a každý zvlášť modleme ve svém srdci.“

Prohlášení biskupů Čech, Moravy a Slezska

Drazí bratři a sestry, všichni cítíme, jak silně pandemie koronaviru ovlivnila náš život. Mnozí z vás volají po větší aktivitě biskupů pro uvolnění bohoslužeb. S vládou jsme jednali mnohokrát a stížnost na neústavnost omezení bohoslužeb je i u Ústavního soudu. Podali ji senátoři. Vás jsme vyzvali k intenzivním modlitbám za ukončení pandemie, zvláště k modlitbám v rodinách a ke společné modlitbě růžence každý večer ve 20 hodin. Pohled na ty z vás, kteří onemocněli a prošli těžkou zkouškou, nebo na ty, kteří obětavě slouží nemocným nejen jako profesionálové, ale i dobrovolníci, nebo na ty, kteří se dostali do ekonomických těžkostí, či vzpomínka na ty, kteří zemřeli, nás vede k zintenzivnění modliteb, k nimž je dobré připojit i půst a almužnu. Nabídněme Bohu nejen svůj čas, ale i sami sebe, ochotu zřeknout se svých požadavků a hledat Boží vůli a třeba i osobně pomáhat v první linii, zvláště ti, kteří jsou mladí a zdraví. Brněnský biskup ve své diecézi vyhlásil na čtyři středy dobrovolný, vědomý a citelný půst za ukončení pandemie, k němuž je dobré přidat také almužnu na libovolný dobrý účel. To vše nadále ve spojení s modlitbou. Přidejme se k nim v celé naší zemi po první tři středy v provincii. Kéž nám mimořádný adventní půst pomůže otevřít srdce Bohu, kterým se necháme milovat, kterého budeme milovat a kterého necháme skrze sebe milovat lidi kolem nás. Nevíme, jak bude možné slavit Vánoce. Ukažme především svou ochotu přijmout Boha, který k nám o Vánocích přichází jako Zachránce v betlémském dítěti. Když k této Lásce skryté v malém Dítěti budeme volat, když se jí zasvětime, když si doma vystavíme betlém, abychom se betlémskému Dítěti poklonili, zakusíme Boží ochranu na sobě i na svých blízkých. Klanějme se mu, projevu jme úctu a vděčnost za sebe i jménem těch, kteří vděčnost neprojevují. Svěřme se jeho ochraně a věrme, že Bůh ukáže své slitování. Nebude se dívat na naše viny a nenechá nás samotné. On je Bůh věrný, i když my věrní nejsme. Betlémské Dítě, uctívané v našem národě taky jako Pražské Jezulátko, zve ke svornosti a lásce. Budeme-li ho milovat, naše láska změní nejen náš život, ale taky přemůže nenávisť v mezilidských vztazích. Přichází naše chvíle, abychom se vrátili zpět ke své první Lásce, k Bohu. Už dnes vám přejí požehnané Vánoce a skutečnou radost z příchodu Spasitele i jeho darů. Vaši biskupové Praha, 20. listopadu 2020.

Advent neustále odkazuje k naději

Promluva papeže před mariánskou modlitbou Anděl Páně (radio Vaticana)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes je první adventní neděle, kterou začíná nový liturgický rok. Církev v něm udává rytmus běhu času slavením hlavních událostí Ježíšova života a dějin spásy. Takto, jako Matka, osvěcuje naši existenciální pouť, podporuje nás v každodenních starostech a usměrňuje k definitivnímu setkání s Kristem. Dnešní liturgie nás nabádá k prožívání adventu, prvního a výrazného období liturgického roku, které připravuje na Narození Páně časem očekávání a doufání. Očekávání a naděje. Svátý Pavel (1Kor1,3-9) konstatuje, že je třeba čekat. Na co? »Až přijde náš Pán«. Apoštol vybízí korintské křesťany i nás, abychom soustředili svoji pozornost na setkání s Ježíšem. Pro křesťana je nejdůležitější ustavičné setkání s Pánem, přebývání s Pánem. A přivyknutím na přebývání s Pánem života se připravujeme na setkání a přebývání s Pánem na věčnosti. A toto definitivní setkání přijde na konci světa. Pán však přichází každý den, abychom s Jeho milostí mohli prokazovat dobro v životě svém i těch druhých. Náš Bůh je Bohem-který-přichází. Nezapomeňme, že Bůh je Bohem, který přichází ustavičně. On naše očekávání nezklame! Pán nikdy nezklame. Možná nás nechá čekat chvíli ve tmě, aby dal uzrát naší naději, ale nikdy nezklame. Pán stále přichází, je vždycky s námi. Někdy se nedá vidět, ale vždycky přichází. Přišel v přesném dějinném okamžiku a stal se člověkem, aby na sebe vzal naše hříchy. Slavnost Narození Páně připomíná tento první Ježíšův příchod v určitém dějinném okamžiku; přijde na konci časů jako soudce všech a přichází každý den navštívit svůj lid, každého muže a ženu, kteří Jej přijímají ve Slovu, ve svátostech a v bratřích i sestřích. Ježíš, jak praví Bible, je u dveří a klepe. Každý den. U dveří našeho srdce. Klepe. Umíš naslouchat Pánu, který klepe, přichází Tě dnes navštívit a klepe na tvoje srdce neklidem, myšlenkou, inspirací? Přišel do Betléma, přijde na konci světa, ale přichází k nám každý den. Bděte, sledujte, co cítíte v srdci, když Pán klepe.

Víme dobře, že život má své výšiny i nížiny, světlá i stinná místa. Každý z nás zakouší chvíle zklamání, nezdaru a zmatku. Prožíváme navíc situaci, poznamenanou pandemií, což v nás budí starosti, obavy a malomyslnost. Hrozí pád do pesimismu, uzavřenosti a apatie. Jak na toto všechno reagovat? Žalmista radí: »Naše duše vyhlíží Hospodina, on sám je naše pomoc a štít. V něm se raduje naše srdce« (Žl 32). Důvěřivé čekání na Pána skýtá oporu a odvahu v temných chvílích života. A z čeho se rodí tato odvaha a sázka na důvěru? Rodí se z naděje. A naděje neklame, je ctností, která nás vede vpřed, vstříc setkání s Pánem.

Advent odkazuje neustále k naději: připomíná nám, že Bůh je přítomen v dějinách, které vede k jejich cíli a plnosti, jímž je Pán Ježíš Kristus. Bůh je v dějinách lidstva přítomen, je „Bohem-s-námi“, Bůh není vzdálený, je vždy s námi a často klepe na dveře našeho srdce. Bůh putuje po našem boku, aby nás podpíral. Pán nás nikdy neopouští, provází nás v našich životních peripetiích, aby nám pomáhal

objevit smysl této pouti, význam všednosti a naplňoval nás odvahou ve zkouškách a bolestech. Uprostřed životních bouří nám Bůh stále podává ruku a vysvobozuje nás z ohrožení. V knize Deuteronomium je krásná pasáž, kde prorok říká lidu: »Kterému národu by byli bohové tak blízko, jako jsem já tobě?« (Dt 4,7). Žádnému, pouze my máme tuto milost mít Boha blízko. Očekáváme Boha, doufáme, že se ukáže, ale také On doufá, že my se ukážeme Jemu!

Nejsvětější Maria, žena v očekávání, ať provází naše kroky v tomto novém liturgickém roce, který začínáme, a pomáhá nám uskutečňovat poslání Ježíšových učedníků. Co je tím posláním? Podávat důvody naší naděje (1 Petr 3,15).

Aktuality

V úterý 8. 12. je Slavnost P. Marie počaté bez poskvrny dědičného hříchu, mše svatá bude ve Starém Rožmitále v 18,00 h. Také zveme na „**roráty**“ ve středu v 7,00 hod. v městském kostele, a to **9. 12. a 16. 12.,** svíce s sebou!

Vánoční bohoslužby

24. 12.	15,00 hod. setkání s dětmi u jeslíček v městském kostele <u>22,00h vigilie Slavnosti narození Krista ve farním kostele</u>
25. 12.:	Slavnost narození Krista
	Starý Rožmitál 8,30 hod.
	Hvožd'any 10,10 hod.
	Bělčice 11,15 hod.
26. 12.	Rožmitál město 9,00 hod.
27. 12. NE	Starý Rožmitál 8,30 hod.
	Hvožd'any 10,10 hod.
	Bělčice 11,15 hod.
	<i>Obnova manželských slibů</i>
30. 12.	Rožmitál město 18,00 hod.
31. 12.	Bělčice 17,00 hod.
1. 1. 2021	Starý Rožmitál 18,00 hod.

Za všechny farnosti přeji lidem i světu pokojné a požehnané svátky!
Pater Petr

ZASVĚCENÍ DÍTĚTI JEŽÍŠI

(Modlitba rodiny u jesliček)

Ježíši, Božské dítě, věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Dětství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové. Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmi nás svou láskou. Amen.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 7. do 20. prosince 2020				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	7. 12.		---			
Úterý	8. 12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu 18,00 Za † Ivana Hoyera (výroční)	---			
Středa	9. 12.		7,00 roráty , volná intence			
Čtvrtek	10. 12.				17,00 mše sv.	
Pátek	11. 12.		17,00 svátost smíření, 17,30 růženec 18,00 Za živé i † z rodu Větrovských			
Sobota	12. 12.					
Neděle	13. 12.	3. adventní neděle 8,30 Za živé i † z rodů Trčků, Poláků a za Mirka Roma		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	
Pondělí	14. 12.		---			
Úterý	15. 12.		---			
Středa	16. 12.		7,00 roráty , volná intence			
Čtvrtek	17. 12.				17,00 mše sv.	
Pátek	18. 12.		17,00 svátost smíření, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	19. 12.		---			
Neděle	20. 12.	4. adventní neděle 8,30 Za Josefa a Marii Suškovy, syny a snachu		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	